

U S T A W A

z dnia 28 października 1919 r. w sprawie zmiany ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych z dnia 11 kwietnia 1919 r.

Art. 1.

Artykuł 6 ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych ma opiewać następująco: Zażądanie świadczeń wojennych następuje w drodze nakazów rekwizycyjnych, wydanych przez właściwe urzędy administracyjne na podstawie zapotrzebowań, wystawionych przez władze wojskowe w myśl art. 7. Gdzie władze rządowe administracyjne jeszcze nie są zorganizowane — zażądanie świadczeń nastąpić może na zasadzie nakazów rekwizycyjnych władz wojskowych, za pośrednictwem urzędu gminnego. W razie nagłej a gwałtownej potrzeby przysługuje władzom wojskowym, każdorazowo do tego upoważnionym przez Ministra Spraw Wojskowych, prawo bezpośredniego wydawania nakazów rekwizycyjnych sklepom, składom, fabrykom oraz osobom lub instytucjom, gromadzącym przedmioty podlegające rekwizycji w celach handlowych. W tym wypadku władze wojskowe urzeczywistniają owe nakazy we własnym zakresie działania w myśl ustaw obowiązujących i zawiadamiają o tem władze administracyjne.

Art. 2.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych.

Art. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 28 października 1919 r.

Marszałek:

Prezydent Ministrów:

I. J. Paderewski

Tramczyński

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

Minister Spraw Wewnętrznych:

S. Wojciechowski